

Arrest

nr. 173 891 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op (...) in Bamout, Tsjetsjenië. U bent de zoon van I. G. (...) (O.V.(...)) en A'. G. (...) (O.V.(...)) en u hebt 3 broers en 1 zus. Uw broer A. G. (...) (O.V.(...)) vroeg gelijktijdig met u, in casu op 8 juni 2015, asiel bij de Belgische autoriteiten. Een andere broer, A. I. G. (...) (O.V. (...)) diende een asielaanvraag in op 24 november 2015. Op 10 februari 2016 nam het Commissariaat-generaal in deze een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bij arrest van 10 maart 2016 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw ouders vroegen voor het eerst asiel in België op 20 augustus 2001, na een verblijf in Polen. De Dienst Vreemdelingenzaken betekende hen op 22 augustus 2001 een bijlage 26bis (weigering van

verblijf). Het Commissariaat-generaal besloot, na een schorsend beroep, vervolgens op 14 februari 2002 tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Het daarop ingestelde cassatieberoep bij de Raad van State werd op 15 oktober 2004 verworpen. Uw ouders dienden op 23 december 2004 een tweede asielaanvraag in. De Dienst Vreemdelingenzaken besloot op 10 januari 2005 opnieuw tot een weigering van verblijf (bijlage 26bis). Het Commissariaat-generaal nam op 25 februari 2005 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, na het ingediende schorsend beroep. Het cassatieberoep bij de Raad van State werd op 23 juli 2007 verworpen. Uw ouders dienden vervolgens geen nieuwe asielaanvraag meer in bij de Belgische asielinstanties. Ze bleven in België en dienden op 26 april 2004 een aanvraag tot machtiging tot verblijf in, in het kader van artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980. Op 10 mei 2011 werden uw ouders gemachtigd tot een onbeperkt verblijf. Uw verblijfstitel verviel op 15 april 2015 en werd niet verlengd omdat u niet aantoonde nog aan de voorwaarden, verbonden aan tijdelijk verblijf, te voldoen. Op 8 juni 2015 vroeg u voor het eerst asiel bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van onderhavige asielaanvraag verklaart u niet te willen terugkeren naar de Russische Federatie (en Tsjetsjenië) omdat u slechthorend bent en in geval van terugkeer u moeite zou hebben om buiten België, waar u al geruime tijd woont, een nieuw leven op te bouwen en zich te reïntegreren. Van uw verblijf in Tsjetsjenië herinnert u zich niet veel, maar u weet wel nog dat er bij u thuis problemen waren met de politie. In geval van terugkeer vreest u vragen van de politie te kunnen krijgen omdat u langdurig buiten de Russische Federatie verbleef. U hebt ook uw reserves ten aanzien van Ramzan Kadyrov, de president van Tsjetsjenië.

Voor deze aanvraag legt u uw internationaal paspoort over (origineel).

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Voor onderhavige aanvraag beroept u zich op een vrees voor terugkeer omdat u lange tijd buiten Tsjetsjenië verbleef, u moeilijkheden zou kennen bij uw re-integratie als slechthorende en u liever in België een toekomst wil opbouwen. U hebt voorts ook uw reserves tegenover het regime van de huidige Tsjetsjeense president, Ramzan Kadyrov.

Welnu, vooreerst moet de klaarblijkelijke laattijdigheid voor het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming benadrukt worden.

Zo moet vooreerst worden vastgesteld dat de laatste – tweede – asielaanvraag van uw ouders reeds definitief werd afgesloten op 23 juli 2007 met een arrest van de Raad van State. Uzelf bereikte de meerderjarige leeftijd op 17 juni 2008. Weliswaar kreeg u een beperkt verblijfsrecht in België, op basis van een aanvraag tot machtiging tot verblijf voor uw ouders, maar uw verblijfskaart verviel op 15 april 2015. U talmde vervolgens nog tot 8 juni 2015 alvorens u onderhavige asielaanvraag indiende. Van een asielzoeker, zoals uzelf, die verklaart een gegronde en ernstige vrees voor vervolging te koesteren in zijn land (regio) van herkomst, mag verwacht worden dat hij zich zo snel mogelijk tot de asielinstanties wendt om internationale bescherming te krijgen. In uw geval hebt u dit manifest nagelaten, wat een eerste, zij het ernstige indicatie vormt voor de ernst van de door u geuite vrees.

Wat betreft uw vrees voor (ernstige) problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel heeft aangevraagd/in het buitenland heeft verbleven [u zou vragen van de politie kunnen krijgen over waar u geruime tijd verbleef, CGVS, p.4], is het Commissariaat-generaal na analyse van informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een synthese is toegevoegd aan het administratief dossier, van oordeel dat uw vrees niet gegrond is.

Enkele bronnen geven aan dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren een risicogroep vormen. Gezien de informatie die werd verzameld bij andere bronnen is er echter geen reden om te besluiten dat alle Tsjetsjenen die naar Tsjetsjenië terugkeren, onder wie de Tsjetsjenen die

in het buitenland een asielaanvraag hebben ingediend, met reden vrezen vervolgd te worden of een reëel risico lopen om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, enkel en alleen door deze terugkeer.

Verschillende betrouwbare en gerenommeerde bronnen (International Crisis Group, Human Rights Watch, Caucasian Knot) maken immers geen enkele melding van het feit dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren op zich een risicogroep zouden vormen. En noch de Internationale Organisatie voor Migratie noch de Oostenrijkse asielinstantie vermelden problemen voor de Tsjetsjenen die gebruik hebben gemaakt van een terugkeerprogramma naar Tsjetsjenië. Wat betreft het terugkeerprogramma in kwestie dat wordt uitgevoerd door de Internationale Organisatie voor Migratie, dat momenteel nog steeds loopt en waarvan honderden personen gebruik hebben gemaakt, dient men de nadruk te leggen op het feit dat de terugkeer op vrijwillige basis gebeurt en worden voorafgegaan door een individueel advies van de IOM wat betreft de aangeboden opties en mogelijkheden. Men dient eveneens op te merken dat er na de terugkeer ter plaatse een opvolgings- en ondersteuningsprocedure wordt verzekerd, in het kader van deze procedure hebben de betrokken personen de kans om eventuele problemen die ze hebben ondervonden mee te delen, waaronder eventuele problemen die verband houden met de veiligheid.

Nog andere bronnen halen individuele gevallen aan waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen hebben ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië. Uit nadere gegevens die werden verzameld rond de omstandigheden waarin deze personen ernstige problemen hadden ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië bleek dat zij werden geïsoleerd of kans liepen om geïsoleerd te worden los van deze terugkeer. Het is duidelijk dat de reden voor de problemen die ze hadden ondervonden niet de terugkeer naar Tsjetsjenië op zich is of enkel en alleen het feit dat ze asiel hebben aangevraagd in het buitenland, maar elementen die eigen zijn aan hen en die, in voorkomend geval, hen doen opmerken in een groep die beschouwd kan worden als zijnde een risicogroep (omstandigheden die verband houden met hun eerdere voorgeschiedenis voor hun vertrek, vermoedelijke of reële banden van de betrokkene of van zijn of haar naasten met gewapende groeperingen, de hoedanigheid van tegenstander van het regime).

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan men dus niet besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee men iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan treffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Men kan evenmin besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van de reglementering met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Wat u betreft, de vrees die u zou kunnen hebben en het risico dat u zou kunnen lopen in het geval van een terugkeer naar Tsjetsjenië werden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie. Uw eventuele lidmaatschap van een groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, kan niet worden beschouwd als een risico.

Verder verklaart u niet naar uw herkomstland te willen terugkeren omdat u moeilijkheden vreest bij uw reïntegratie, temeer daar u slechthorend bent en liever bouwt u uw toekomst in België uit.

Wat betreft uw verwijzing naar uw handicap, die u zou belemmeren bij uw re-integratie in de Russische samenleving, dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van medische elementen dient u zich te wenden tot de geëigende procedure, in casu een aanvraag voor een machtiging tot verblijf, gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980. Hier kan nog opgemerkt worden dat er in uw hoofde geen aanwijzingen zijn dat u omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie, in geval van terugkeer, in de Russische Federatie of Tsjetsjenië verstoken zou blijven van de nodige medische en socio-psychologische begeleiding voor uw medische problematiek. Deze vraag werd u uitdrukkelijk gesteld en u repliceert door te stellen dat u niet weet hoe de situatie daar (in Rusland/Tsjetsjenië) is en u er uw weg zou moeten zoeken (CGVS, p.4). U zou, nog steeds in geval van terugkeer, meteen werk moeten gaan zoeken en dat zou niet makkelijk zijn (CGVS, p.4). Op de daaropvolgende vraag waarom dit niet makkelijk zou zijn, verwijst u enkel naar de algemene (socioeconomische) situatie in uw herkomstland (CGVS, p.4). U wil sowieso liever in België uw toekomst uitbouwen (CGVS, p.4). Welnu, dergelijke verklaringen wijzen niet op een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zodoende kan dit in uw hoofde geen aanleiding geven tot internationale bescherming, niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit

dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt.

U verwijst voorts naar het huidige bewind onder Ramzan Kadyrov en het feit dat de politie in Tsjetsjenië "anders werkt dan hier" (CGVS, p.4). U geeft aan dat u al lang negatieve gevoelens hebt jegens het regime van Ramzan Kadyrov (CGVS, p.4). Welnu, in dit verband moet vooreerst worden opgemerkt dat een loutere afkeer voor de bewindvoerder(s) van het land van herkomst niet volstaat om internationale bescherming te verkrijgen. Van de asielzoeker wordt immers verwacht dat hij aantoonde dat hij in het betreffende land een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade en u blijft ter zake in gebreke. In uw geval moet bovendien nog opgemerkt worden dat, in het licht van uw hiervoor geciteerde verklaring, waaruit blijkt dat u al lang negatieve gevoelens hebt jegens het Kadyrov-regime, Ramzan Kadyrov reeds in maart 2007, in casu bijna tien jaar geleden, tot president van Tsjetsjenië werd benoemd, hetgeen blijkt uit bijgevoegde informatie (COI Focus: TSJETSJENIE: Veiligheidssituatie, p.5). Indien u werkelijk diepgewortelde negatieve gevoelens koestert jegens het regime in Tsjetsjenië, mocht verwacht worden dat u zich merkelijk vroeger tot de asielinstanties zou wenden, wat niet het geval is. Reeds eerder in deze motivering werd al gewezen op de laattijdigheid van onderhavige aanvraag.

Op basis van alle hiervoor besproken elementen kan in uw hoofde geen sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging volgens de bepalingen van de Conventie van Genève, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

U legde een origineel internationaal paspoort over. Het document bevat gegevens over uw identiteit en uw herkomst, doch deze elementen worden door het Commissariaat-generaal niet betwist.

Weze nog de aandacht gevestigd op het feit dat u zich tijdens uw asielgehoor uitdrukte in gebarentaal met behulp van uw broer en dit met zowel uw uitdrukkelijke toestemming als deze van uw broer, A. G. (...) (zie gehoorverslag, p.2). U gaf bij het einde van uw gehoor door het Commissariaat-generaal aan dat u genoeg de gelegenheid hebt gekregen om onderhavige aanvraag toe te lichten (CGVS, p.4).

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat ook ten aanzien van uw broer, A. G. (...) (O.V. (...)), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, aangezien hij evenmin elementen aanhaalde waaruit blijkt dat hij actueel nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op (...) in Bamout, Tsjetsjenië. U bent de zoon van I. G. (...) (O.V.(...)) en A'. G. (...) (O.V.(...)) en u hebt 3 broers en 1 zus. Uw broer Y. G. (...) (O.V.(...)) vroeg gelijktijdig met u, in casu op 8 juni 2015, asiel bij de Belgische autoriteiten. Een andere broer, A. I. G. (...) (O.V. (...)) diende een asielaanvraag in op 24 november 2015. Op 10 februari 2016 nam het Commissariaat-generaal in deze een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bij arrest van 10 maart 2016 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw ouders vroegen voor het eerst asiel in België op 20 augustus 2001, na een verblijf in Polen. De Dienst Vreemdelingenzaken betekende hen op 22 augustus 2001 een bijlage 26bis (weigering van verblijf). Het Commissariaat-generaal besloot, na een schorsend beroep,

vervolgens op 14 februari 2002 tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Het daarop ingestelde cassatieberoep bij de Raad van State werd op 15 oktober 2004 verworpen. Uw ouders dienden op 23 december 2004 een tweede asielaanvraag in. De Dienst Vreemdelingenzaken besloot op 10 januari 2005 opnieuw tot een weigering van verblijf (bijlage 26bis). Het Commissariaat-generaal nam op 25 februari 2005 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, na het ingediende schorsend beroep. Het cassatieberoep bij de Raad van State werd op 23 juli 2007 verworpen. Uw ouders dienden vervolgens geen nieuwe asielaanvraag meer in bij de Belgische asielinstanties. Ze bleven in België en dienden op 26 april 2004 een aanvraag tot machtiging tot verblijf in, in het kader van artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980. Op 10 mei 2011 werden uw ouders gemachtigd tot een onbeperkt verblijf. Uw verblijfstitel verviel op 10 februari 2014 en werd niet verlengd omdat u niet aantoonde nog aan de voorwaarden, verbonden aan tijdelijk verblijf, te voldoen. Op 8 juni 2015 vroeg u voor het eerst asiel bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van onderhavige asielaanvraag verklaart u niet te willen terugkeren naar de Russische Federatie en meer bepaald Tsjetsjenië omdat u gekant bent tegen het regime van Ramzan Kadyrov, de Tsjetsjeense president. U verwijst ook naar de problemen die uw vader destijds in Tsjetsjenië zou gekend hebben. Ten slotte geeft u ook aan niet te willen terugkeren naar de Russische Federatie omdat u al geruime tijd in België verblijft en liever hier uw toekomst verder wil uitbouwen.

Voor deze aanvraag legt u uw internationaal paspoort over (origineel).

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Voor onderhavige aanvraag beroept u zich op een afkeer voor het regime van de Tsjetsjeense president, Ramzan Kadyrov. U verwijst naar de problemen die uw vader destijds zou gekend hebben in Tsjetsjenië en u geeft aan niet te willen terugkeren omdat u liever verder uw leven in België wil opbouwen.

Welnu, vooreerst moet de klaarblijkelijke laattijdigheid voor het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming benadrukt worden.

Zo moet vooreerst worden vastgesteld dat de laatste – tweede – asielaanvraag van uw ouders reeds definitief werd afgesloten op 23 juli 2007 met een arrest van de Raad van State. Uzelf bereikte de meerderjarige leeftijd op 18 maart 2005, moment waarop u zich voor het eerst in eigen naam vluchteling kon verklaren. Weliswaar kreeg u een beperkt verblijfsrecht in België, op basis van een aanvraag tot machtiging tot verblijf voor uw ouders, maar uw verblijfsrecht verviel op 10 februari 2014. U talmde vervolgens nog tot 8 juni 2015 alvorens u onderhavige asielaanvraag indiende. Welnu, van een asielzoeker zoals uzelf, die verklaart een gegronde en ernstige vrees voor vervolging te koesteren in zijn land (regio) van herkomst, mag verwacht worden dat hij zich binnen een redelijke termijn tot de asielinstanties wendt om internationale bescherming te krijgen. In uw geval hebt u dit manifest nagelaten, wat een eerste, zij het ernstige indicatie vormt voor de ernst van de door u voorgehouden vrees.

Wat betreft uw afkeer voor het regime van Ramzan Kadyrov, de Tsjetsjeense president, moet het volgende opgemerkt worden.

U geeft aan (CGVS, p.4) dat u het regime van Ramzan Kadyrov vreest; iedereen die u kent is tegen diens regime gekant. Op de vraag hoe u zich zou gedragen onder Kadyrov, geeft u aan (CGVS, p.4) dat u niet onder diens regime wil leven en vervolgens haalt u anekdotes aan van (aldus gepercipieerde) tegenstanders van Kadyrov (CGVS, p.5). Welnu, in dit verband moet vooreerst worden opgemerkt dat een loutere afkeer voor de bewindvoerder(s) van een land niet volstaat om internationale bescherming te verkrijgen. Van de asielzoeker wordt immers verwacht dat hij aantoonde of aannemelijk maakt dat hij in het betreffende land, omwille van zijn afkeer voor het regime, een gegronde vrees voor vervolging

koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade en u blijft met uw verklaringen daaromtrent in gebreke. Daarenboven weze opgemerkt dat uit de bijgevoegde informatie over de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië blijkt dat Ramzan Kadyrov reeds in maart 2007, in casu bijna tien jaar geleden, tot president van Tsjetsjenië werd benoemd (COI Focus: TSJETSJENIE: Veiligheidssituatie, p.5). Indien u werkelijk een diepgewortelde afkeer hebt van het bewind van Ramzan Kadyrov, mocht verwacht worden dat u zich merkelijk vroeger tot de asielinstanties zou wenden, wat niet het geval is en reeds hiervoor werd opgemerkt.

Wat betreft uw verwijzing naar de vroegere problemen van uw vader in Tsjetsjenië (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5) moet vooreerst worden opgemerkt dat u tot tweemaal toe (CGVS-vragenlijst, rubriek 3.5 en CGVS, p.4) aangeeft weinig te weten over de problemen van uw vader; hij werd een paar keer opgepakt (onder meer toen er een granaat in de lift van uw woonst was gegooid) en in de Eerste "of" Tweede Tsjetsjeense Oorlog zou hij "eens" voedsel aan rebellen hebben gegeven. Op de vraag of er de laatste jaren aanwijzingen zijn geweest die erop wijzen dat uw vader nog gezocht wordt, erkent u dit niet te weten (CGVS, p.4). Afgezien van de vaststelling dat dergelijke verklaringen nogal vaag zijn, moet benadrukt worden dat de laatste asielaanvraag van uw vader op 23 juli 2007 door de Raad van State werd verworpen en u brengt, louter door het herhalen van een vroeger aangehaald motief van uw vader, geen nieuw element aan dat erop wijst dat de beoordeling van de laatste asielaanvraag van uw vader incorrect is geweest. Bijgevolg kan ook dit asielmotief niet worden weerhouden om u alsnog internationale bescherming te verlenen.

Aangaande uw verklaringen dat u niet naar Tsjetsjenië terug wil omdat uw land, zijn mensen en de mentaliteit er sinds uw vertrek veranderd zijn, u niet weet hoe u er opnieuw een leven zou moeten opbouwen en u de Russische en Tsjetsjeense taal wel kan spreken, maar niet schrijven (CGVS, p. 5), moet erop gewezen worden dat deze elementen niet als een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kunnen worden beschouwd. Zodoende kan dit in uw hoofde geen aanleiding geven tot internationale bescherming, niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt.

Ten slotte blijkt uit uw opeenvolgende verklaringen voor de asielinstanties nog dat u niet wil terugkeren naar uw herkomstland omdat u in België verder uw leven wil uitbouwen (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5 en 3.10 en CGVS, p.4 en 5). Wat dit opgeworpen element betreft moet opgemerkt worden dat de asielpcedure niet bedoeld is om een eind te stellen aan een langdurige periode van onwettig verblijf in het gastland dat over de aanvraag moet oordelen. Voor een wettig verblijf om humanitaire redenen dient men zich te wenden tot de daarvoor geëigende procedure, in casu een aanvraag tot machtiging tot verblijf om humanitaire redenen op basis van art.9§2 van de Vreemdelingenwet, gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde.

Op basis van alle hiervoor besproken elementen kan in uw hoofde geen sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging volgens de bepalingen van de Conventie van Genève, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

U legde een origineel internationaal paspoort over. Het document bevat gegevens over uw identiteit, die door het Commissariaat-generaal niet betwist wordt.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat ook ten aanzien van uw broer, Y. G. (...) (O.V. (...)), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, aangezien hij evenmin elementen aanhaalde waaruit blijkt dat hij actueel nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 1 en 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 3 en 8 EVRM, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van “*alle beginselen van behoorlijk bestuur*”.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partijen naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Verder bemerkt de Raad dat de schending van artikel 8 EVRM niet dienstig kan worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661).

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5.1. Verzoekende partijen halen in hun verzoekschrift aan bij terugkeer naar hun land van herkomst ervoor te vrezen het slachtoffer te zullen worden van mensenrechtenschendingen en dit omwille van (i) het feit dat zij na een afwezigheid van vijftien jaar terugkeren naar Tsjetsjenië waardoor geweten zal zijn dat zij een asielaanvraag in Europa hebben aangevraagd (ii) het feit dat hun familie (vader en neven) tijdens de oorlogen actief waren aan de kant van de Tsjetsjeense onafhankelijkheidsstrijders en (iii) het feit dat zij in Tsjetsjenië op geen enkel familiaal of sociaal netwerk kunnen terugvallen gezien het feit dat heel de familie in België en andere landen van Europa verblijft.

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari

2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partijen op bovenstaande wijze in gebreke blijven.

2.2.6. Daar waar verzoekende partijen aankaarten dat hen niet verweten kan worden dat zij wat betreft de vroegere problemen van hun vader “*zich niet meer alles kunnen herinneren alsof het gisteren was gezien de jonge leeftijd die verzoekers toen hadden*”, bemerkt de Raad dat verzoekende partijen geenszins aannemelijk maken dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst problemen zouden kennen omwille van hun vader. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verklaringen van tweede verzoekende partij over de problemen van haar vader erg vaag zijn en dat zij erkent niet te weten of er de laatste jaren aanwijzingen zijn geweest die erop wijzen dat haar vader nog gezocht wordt (administratief dossier A. G., stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 17/03/2016, p. 4). Indien tweede verzoekende partij werkelijk vreest bij haar terugkeer problemen te zullen kennen omwille van haar vader, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij concretere informatie dienaangaande zou hebben. Door eerste verzoekende partij wordt nergens tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal opgeworpen bij haar terugkeer naar haar land van herkomst problemen te vrezen omwille van haar vader (administratief dossier Y. G., stuk 4). Daarenboven wijst de Raad erop dat de laatste asielaanvraag van de vader van verzoekende partijen op 23 juli 2007 door de Raad van State werd verworpen en dat verzoekende partijen door het louter herhalen van een vroeger aangehaald motief van hun vader geen nieuw element aanbrengen dat er op wijst dat de beoordeling van de laatste asielaanvraag van hun vader incorrect is geweest.

2.2.7.1. Verzoekende partijen wijzen er voorts op dat twee van hun achterooms erkend werden als vluchteling in België. Dit werd door verzoekende partijen reeds opgemerkt tijdens hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het Commissariaat-generaal kon dan ook nagaan of deze personen inderdaad werden erkend als vluchteling en omwille van welke problematiek. Verzoekende partijen stellen dat zij omwille hiervan behoren tot een risicogroep, daar zij via hun familie reële banden hebben met gewapende groeperingen die actief waren tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog.

2.2.7.2. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partijen tijdens hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en hun gehoor op het Commissariaat-generaal louter opmerken dat hun “*neven*” zich ook in België bevinden, doch maken zij nergens de bemerking dat deze personen de vluchtelingenstatus werd toegekend en/of dat zij omwille van deze familieleden bij een terugkeer naar hun land van herkomst problemen zullen kennen (administratief dossier Y. G., stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 17/03/2016, p. 3 en stuk 10, verklaring DVZ, vraag 20; administratief dossier A. G., stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 17/03/2016, p. 2 en stuk 10, verklaring DVZ, vraag 20). De Raad wijst erop dat het niet de taak is van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

2.2.8. Wat nog het betoog van verzoekende partijen betreft dat hun recht op een gezinsleven gerespecteerd dient te worden, waarbij zij erop wijzen dat hun familie in België gemachtigd is tot een onbeperkt verblijf en dat tweede verzoekende partij sinds 9 juni 2015 wettelijk samenwoont met zijn partner S. S. (zie bijlage 3 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat het principe van eenheid van familie niet ingeschreven staat in het vluchtelingenverdrag en dat het doel van de procedure tot erkenning van vluchteling niet is om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het vluchtelingenverdrag vermelde gronden (RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Het loutere feit dat hun familieleden gemachtigd zijn tot onbeperkt verblijf en/of dat tweede verzoekende partij in België wettelijk samenwoont, volstaat dan ook niet om de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te krijgen.

2.2.9. Waar verzoekende partijen menen dat de weigeringsbeslissingen geen motivering bevatten met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen vergenoegen zich te verwijzen naar de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië, doch brengen evenwel geen concrete elementen aan die illustreren dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar – hetgeen door verwerende partij in de bestreden beslissingen niet wordt ontkend – niet aantonen dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon kan worden aangenomen. Dit klemt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de “*COI Focus: Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie*” van 22 juni 2015 (administratief dossier Y. G., stuk 13, deel 1; administratief dossier A. G., stuk 13) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van de gevechtshandelingen sterk is afgenomen gezien het gericht en gelimiteerd karakter van deze handelingen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier Y. G., stukken 12 en 13; administratief dossier A. G., stukken 12 en 13), en dat verzoekende partijen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 17 maart 2016 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Eerste verzoekende partij werd tijdens haar gehoor bijgestaan door haar broer, die optrad als tolk gebarentaal. De commissaris-generaal heeft de asielaanvragen van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT